Solculuk: Sözde Eleştiri ve Sözde Devrimin Tekno-Endüstriyel Sistemdeki Fonksiyonu

Último Reducto

19.11.2017

İçindekiler

Tanım: 3
Değerlendirme: 6
Solculuk sisteme yardımcı olur 6
Psikolojik yabancılaşmanın sebebi ve sonucu olarak solculuk 9
Solcu değerler ve fikirler; gerçeğin, aklın ve doğrunun karşısındadır 10
Solculuk Doğa'ya karşıdır 10
Sonuç: 11
Solculuğa karşı nasıl bir tavır almaları gerekmektedir? . . 11

Tanım:[1]

Último Reducto, takip eden değerleri temel alan herhangi bir akımı ya da toplumsal eğilimi "solculuk"[2] olarak değerlendirmektedir: *Eşitlik,* genişletilmiş *dayanışma:*[3]*,* ezildiği iddia edilen belirli gruplara yönelik *şefkat* (bunlarla veya başka isimlerle birlikte *"toplumsal adalet," "yardımlaşma," "kardeşlik," "evrensel sevgi," "barış"* vb.)

Solculuk, genel olarak, modern topluma karşı gelmeye çalışmayan fakat onu "geliştirmeye"[4] çalışan hemen hemen tüm eleştirel görünümlü akımı kapsamaktadır. Solculuk, *genellikle,* tekno-endüstriyel sistemi ortadan kaldırmaya çalışmamaktadır; fakat onu yukarıda sayılan değerlerle uyumlu hale getirmeye çalışmaktadır. Yani toplumu, (daha) "adaletli,"

---

[1] Kasım 2017 tarihinde İspanyolca ve İngilizce olarak *Último Reducto* tarafından internette yayınlanmıştır. Şubat 2021'de *Karaçam* tarafından İngilizce versiyonundan Türkçe'ye çevrilmiştir. Orijinal metinlere ulaşmak içintıklayınız.

[2] Solculuk, burada bahsettiğim şeyi tam olarak karşılayan kelime olmayabilir. Herkesin "solculuğun" ne olduğuna dair sezgisel bir anlayışı vardır, fakat genellikle bu anlayış kişiden kişiye büyük farklılıklar göstermektedir ve çok az sayıda kişi "solculuk"tan ne anladığını doğru ve tutarlı bir şekilde ortaya koyabilmektedir. Üstelik, solcu olarak nitelendirilen herkes gerçekte her zaman solcu değildir ve gerçekte solcu olan herkes, her zaman için solcu olarak görülmemektedir (bazı eksik nosyonlar veya tanımlar, genellikle, solun gerçekte var olan tüm biçimlerini kapsamamaktadır -örneğin kimileri solu yalnızca Marksizm-Leninizm'den, başka bazıları anarko-sendikalizmden, diğer başkaları ise "muhalif' karşı-kültürden vb. ibaret görmektedir- ve bazı toptancı ve belirsiz nosyonlar ve tanımlamalar gerçekte sol olmayan kimi akımları -İslamcılığın bazı biçimleri gibi örneğin- solculuğa dahil etmektedirler).

Bunların tümü, "solculuk" olarak adlandırdığım şeyin tanımlanmasını ve yorumlanmasını karmaşıklaştırmaktadır. Fakat burada amaç, onu nasıl tanımlayacağımız ile ilgili tartışmaların içinde kaybolmadan, kavramın kendisini ifade etmek, açıklamak ve kavramaktır. Herkes bu kavramı kendi istediği ve yapabildiği şekilde adlandırabilir.

[3] "Genişletilmiş dayanışma," doğal toplumsal referans grubunu (kişinin kendisine yakın olan birkaç bireyi kapsayan grup, "sevilen kişiler") aşan dayanışmayı (destek, özdeşleşme, kardeşlik, sadakat, işbirliği vb.) ifade etmektedir.

Tekno-endüstriyel toplumun ideolojisinin (ve onunla birlikte solcu retoriğin büyük çoğunluğunun) *teorik olarak* ayrımsız bir genişletilmiş dayanışmayı (her insana yönelik ve hatta onun da ötesinde) teşvik etme eğilimine rağmen, *gerçekte,* genel anlamda Doğa'nın empoze ettiği sınırlar ve özelde insan doğası ile ilgili psikolojik kısıtlar yüzünden, genişletilmiş dayanışma fark gözetmeksizin uygulanmaz ve yalnızca belirli insan grupları ve toplumsal çevreler için geçerlidir.

[4] Tekno-endüstriyel sistem ile mücadele etmek gerekir, onu reform etmek değil. Çünkü tekno-endüstriyel sistem, kaçınılmaz olarak, insanlara içkin ve insanların dışındaki yapayolmayan sistemlerin (yani vahşi Doğa'nın) işlevlerinin otonomisini ortadan kaldırır. Bu konunun daha detaylı bir tartışması için bakınız: Theodore J. Kaczynski, *Sanayi Toplumu ve Geleceği.*

(daha) "eşit," (daha) "şefkatli" vb. yapmaya çalışmaktadır. Ayrıca sistem ile (genelde "kapitalist," "emperyalist," ve/veya "patriyarkal" gibi sıfatları eklerler) mücadele etmeye çalıştığını söyleyen daha *"radikal"* solculuk biçimleri de bulunmaktadır; fakat bunu her zaman yukarıda bahsedilen değerler temelinde yapmaktadırlar.

Solculuk, genel olarak *sol* ile anlaşılan şeyi içermektedir; ancak yalnız bundan ibaret değildir. "Sol" kavramı genellikle (hemen hemen her zaman) *sosyalizm (liberteryen* ve *anarşistler* de dahil olmak üzere hemen hemen tüm versiyonları) ile eş anlamlıdır, fakat aynı zamanda sosyalist olmayan "solculuklar" da bulunmaktadır (örneğin, felsefi *liberalizmden* veya *Hristiyan filantropisinden* doğan tüm insani inisiyatifler, bazı taban organizasyonları, kimi yardım dernekleri, bazı misyonlar vb.) Aslında, günümüzde "sağ" olarak adlandırılan şeyin büyük bölümünün, en azından bazı *temel* fikirleri ve değerleri, "sol"un fikirleri ve değerleri ile *derinlerde* aynıdır.

Özelde ise solculuk, *"ezildiği"* iddia edilen grupların (genel olarak *"antipatriyarkacılık"* ve özelde *feminizm, gay "özgürlüğü," ırkçılık karşıtlığı, göçmenler ile dayanışma, fakirlere yardım,* marjinal ve dışlanmışların *toplumsal entegrasyonuna* yönelik inisiyatifler, *işçi sınıfının, işsizlerin, engellilerin, hayvanların* vb. haklarının savunulması) *eşitliği* ve *hakları, kalkınma* (genelde buraya "sürdürülebilir" eklerler), *adalet, barış, "özgürlük"* ve *"haklar"* ve genel olarak *demokrasi (zenginliğin yeniden paylaşılması* ile ilgili mücadeleler, *uyuşturucuların "normalleştirilmesi"* veya *"cinsel özgürlük"* lehindeki akımlar, *anti-militarizm, pasifizm, toplumsal "ekoloji,"* -temelde saf toplumsal meselelere odaklanan ve onları tüm gerçek ekolojik problemlerin önüne geçiren sözde çevreci akımlar-[5] ve *çevreci hareketler* -gerçek işlevleri, insan nüfusunun tekno-endüstriyel toplumun taleplerini başarılı bir şekilde yerine getirmeye devam etmesi adına yaşanabilir bir çevrenin korunması olan akımlar-, *anti-kapitalizm* vb.) lehindeki *kamu ya da diğer* tüm mücadeleleri ve inisiyatifleri kapsamaktadır. Yani tüm *"toplumsal," "düzen karşıtı," "protest," "muhalif," "alternatif," "karşı kültür" ...* olarak adlandırılan hareketleri ve aynı zamanda *sivil toplum örgütlerinin* büyük çoğunluğunu ve eşitliği güçlendirmeyi, (genişletilmiş) dayanışmayı ve iddia edilen kurbanları savunmayı temel alan (ki günümüzde bunlar,

[5] Bu, toplumsal olmayan çevrecilik akımlarının, yani ekolojik problemleri toplumsal problemlerin üstünde gören ve kendilerini çevre merkezli (ecocentric) olarak tanımlayan çevreciliklerin, hiçbir zaman solcu değerlerin ve fikirlerin etkisi altında olmadıkları anlamına gelmez. Ki maalesef çoğu zaman bunun tersi geçerlidir. Teorileri, söylemleri ve kadroları, birçok durumda, solculuk lekesine bulaşmıştır.

devletlerin ya da kurumların eylemlerinin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır), *resmi ya da gayrı-resmi* her inisiyatifi kapsamaktadır.

Genellikle *"ilerlemecilik"* ve "solculuğun" eş anlamlı olduğu düşünülür ve elbette çoğu zaman bu doğrudur, fakat her zaman için değil. Eğer ilerlemeciliğin savunduğu ilerleme[6] fikri eşitliğin ve dayanışmanın (kişinin kendisine yakın bireylerin oluşturduğu doğal referans grubunun ötesinde bir dayanışma) artması ve sözde kurbanların savunulmasının güçlenmesi ise (ki günümüz ilerlemeci akımlarının neredeyse tamamının savunduğu ilerleme anlayışı tam olarak budur) bu ilerlemecilik solculuktur. Fakat ilerlemeciliğin tüm biçimleri ilerlemenin bu insani fikrine sahip değildir: Örneğin on dokuzuncu yüzyıl kolonyalizmi, gerçekleştirdiği mezalimleri meşrulaştırmak adına, solcu ilerlemecilik ile bağdaşmayan çok daha az "zarif," farklı bir ilerlemeciliği kullanmıştır.

Diğer yandan, solculuk genelde açıkça ilerlemeci olmasına rağmen, ilerlemeye karşı gibi *görünen* bazı azınlık solcu akımlar da bulunmaktadır.[7]

Günümüzde ve birkaç on yıldır, tekno-endüstriyel toplumdaki egemen ideoloji solcudur. Kurumlar ve kitle medyası, temel solcu değerler olan eşitlik, (genişletilmiş) dayanışma ve kurbanlarla özdeşleşmeye dayanmaktadır ve bu değerleri yaymakta ve uygulamaktadır ve eskiden yalnız azınlık bir takım gruplar (o zamanın solcuları) tarafından savunulan önerileri cesaretlendirmekte ve desteklemektedir. Kurumsal propaganda, haberler, eğlence ve sanatın kitlesel formları ve benzerlerinin gözlenmesi, bunun fark edilmesi için yeterlidir. Böylece, genel nüfus bu propagandanın solcu değerlerini az ya da çok benimsemiştir.

Yine de birçok insan, bu solcu değerlerin, yalnızca azınlık fikirler olduğuna değil, eşitliğe karşı olduğunu ve onu tolere etmediğini düşündükleri mevcut modern topluma karşı çıkan değerler olduğuna da inanmaktadır. Bu inancın kendisi, solculuğun temel bir parçasıdır ve onu meşrulaştırıp yaymaktadır.

[6] İlerleme: Herhangi bir gelişme sürecinin *mutlak anlamda iyi* olduğuna yönelik inanç.

[7] Maddi olmayan, moral, "ruhsal" bir ilerleme de olsa, gerçekte hepsi o ya da bu şekilde belirli bir ilerleme biçimini savunmaktadırlar.

Değerlendirme:

Solculuk sisteme yardımcı olur

Eşitlik, kişinin kendisine yakın olmayan bireylerle ve gruplarla dayanışması ve ezilenler oldukları iddia edilen insanlara yardım etmek, toplumsal makinenin işleyişinin verimliliğine zarar veren çatışmaların, gerilimlerin ve anti-sosyal davranışların önlenmesi için elzemdir. Bu değerler, tekno-endüstriyel sistemin birliğinin korunması ve organizasyonun bozulup dağılmasının önlenmesi için gereklidir. Sol, bu değerleri kendi değerleri haline getirip onları savunarak sisteme *yardımcı olmaktadır.*

Dolayısı ile solculuk tekno-endüstriyel sistem için elzem olan değerlere dayanmaktadır. Bunun bir sonucu olarak, solun sorguladığı şey sistemin kendisi değildir; fakat yalnızca, solculara göre sistemin kendi değerlerine yeterince uymaması ve böylece bu değerlerin ima ettiği amaçların peşinden gitmemesidir. Dolayısı ile, solun yol açacağı şey asla sistemin sona ermesi olamaz, fakat onun daha verimli işleyecek bir şekilde "geliştirilmesi" olabilir. Sonuç olarak, solculuk kaçınılmaz olarak *reformisttir* ve asla gerçekten devrimci değildir.[8] Solculuk kendi reformist karakterinin farkına varmayıp kendisini "devrimci" olarak lanse ettiğinde, aslında yalnızca *sözde devrimcidir* (bu durum solculuğun daha radikal biçimlerinde yaygındır).

Solculuk, tekno-endüstriyel sistemin işlemesi ve gelişmesi için bir *alarm mekanizmasıdır;* sistemin *kendini tamir etmekte, kendi bakımını yapmakta* ve *kendi faaliyetlerini hızlandırmakta* kullandığı bir araçtır. Solculuk, getirdiği eleştiriler ile, tekno-endüstriyel sistemin zayıf noktalarını, çelişkilerini, sınırlarını, başarısızlıklarını vb. işaret eden bir alarm mekanizması işlevi görmektedir. Ve önerileri ile sistemin tamir edilmesinin ve yeniden düzenlenmesinin yolunu açmakta, "iyileştirmeleri" cesaretlendirmekte veya en azından, tekno-endüstriyel sistemin devamlılığını, işlevlerini ve gelişmesini sekteye uğratacak toplumsal, psikolojik ve ekolojik gerilimlerin azaltılmasına katkı sunacak eylemlerin ve geçici önlemlerin alınmasına yardımcı olmaktadır. Solculuk toplumsal makineyi ortadan kaldırmaktan ziyade, *onun dişlilerini yağlar.*

[8] Bu metindeki "reformist" terimi, "tekno-endüstriyel sistemi ortadan kaldırmak istemeyen fakat onu tamir etmek isteyen hareketleri" ifade etmektedir. Bu metindeki "devrimci" ifadesi onun zıt anlamlısı olacaktır, yani tekno-endüstriyel sistemin tamir edilmesini değil onun ortadan kaldırılmasını savunan kişiler ya da grupları ifade etmektedir.

Üstelik, görünüşte eleştirel, mücadeleci, isyankar ve radikal olan önerileri, aktivizmi, grupları, çevreleri, estetiği, takım taklavatı, ideolojisi ve benzerleri ile sol, tekno-endüstriyel sistemin devamlılığı ve gelişmesi ile uyumsuz olan bir takım doğal psikolojik insani ihtiyaçların ve eğilimlerin, sisteme zararsız bir şekilde kendini ifade edebileceği suni bir takım ikâmeler sunar. (Örneğin, tam olarak tatmin olması için toplumsal grupların küçük ölçekli olmasına ihtiyaç duyan -her bir üyesinin birbirini iyi bir şekilde tanıyabileceği ve birbirleri ile doğrudan bir ilişki içine girebileceği büyüklükte olan gruplar- doğal insani sosyalleşme dürtüsünü, büyük organizasyonlara ve solcu çevrelere ve/veya alt-gruplara dahil olma hissi ile ikâme etmeye çalışır.) Aynı zamanda, spontane bir şekilde ifade edildiği taktirde tekno-endüstriyel sistemin yapısı ve fonksiyonları için yıkıcı olabilecek dürtülerin ve tepkilerin yönünü değiştirerek, sistem açısından zararsız bir hale gelmelerini sağlar. (Örneğin solcu aktivizmi, tekno-endüstriyel sistemde geçerli olan hayat tarzının ortaya çıkardığı kronik hayal kırıklığının yarattığı hınç duygularının boşalmasına yardımcı olmaktadır; böylece bu duygular, sistemin yapısı ve işleyişine gerçek ve ciddi bir zarar vermemektedirler.) Böylece solculuk, önerileri ile, ona sarılan bireylerde, tekno-endüstriyel sistem bünyesinde doğal olarak ve özgürce hareket edebilecekleri illüzyonunu yaratmaktadır ve yine aynı şekilde, pratikleri ile, bir isyankar oldukları illüzyonunu bu insanlara yaşatmaktadır. Böylece aynı zamanda sistem için bir *psikolojik emniyet supabı* işlevi görmektedir.

Üstelik, psikolojik emniyet supabı rolünü oynaması ve genellikle sözde eleştirel ve sözde devrimci bir görünüş takınması ile solculuk, gerçekten eleştirel olan ve devrimci bir potansiyel içeren insanları ve grupları etkisiz hale getiren ve onları da solculara dönüştüren bir *tuzak* işlevi görmektedir. Solcu çevreler ve akımlar, kendisi ile temas eden birçok kişinin doğal, orijinal ve devrimci potansiyel taşıyan fikirlerini, değerlerini, motivasyonlarını, amaçlarını vb. kendi solcu ideolojik ve psikolojik çerçevelerine hapset-

mek için, *politik doğrucu*[9] *aşırı-toplumsallaşmayı*[10] (tabular ve dogmalar) kullanmaktadırlar. Böylece, tekno-endüstriyel toplumun, yapay-olmayan dünya ve insan doğasına karşı yaptığı şeylerden bireysel olarak rahatsızlık duymaya başlayan kişiler, benzer endişeler duyan kişiler ile temas etmeye çalıştıklarında, genellikle, eleştirel bir görüntüye sahip oldukları için solcu akımlar, çevreler ve gruplar ile temas kurmaktadırlar. Birçok insan, bilinç dışı bir şekilde ve psikolojik anlamda bu çevrelerin tuzağına düşmektedir; karşı gelme ve eleştirel kapasiteleri bu çevreler ile kurdukları yakınlık ve sosyal-duygusal bağlar ile etkisiz hale gelmekte ve böylece, az ya da çok, açıkça ya da örtülü bir biçimde, gönüllü olarak ya da istemeyerek, kendi değerlerini ve orijinal tavırlarını terk edip bir kenara itmekte ve solcu değerleri, dogmaları, tabuları, retoriği, teorileri ve (alt-)kültürü benimsemektedirler.

Ve bu süreç aynı zamanda tersinden de işlemektedir: İlk başlarda solculuk ile alakası olmayan ya da onunla çok az ilgisi olan ve tekno-endüstriyel sisteme karşı eleştirel bir duruşu olan mücadeleler, çevreler, akımlar, teoriler ya da inisiyatifler ortaya çıktığında, pek çok solcu (özellikle radikal tipte olanlar) bu hareketlere yönelik bir eğilim hisseder ve orijinal halinde solculuğun dışında olan bu eleştirel *çevreleri ve mücadeleleri işgal ederler* ve/veya onun söylemlerini kendi retoriklerine *adapte* ederek, solcu teorilere ve solculuğun temel değerlerine uyması için *tahrif ederler* ve böylece solcu olmayan inisiyatifleri ve mücadeleleri *solcu*

[9] Aslında "politik doğruculuk," insanların oluşturduğu bir toplumsal gruptaki çoğu kişinin, belirli bir tarihsel bağlamda tartışılamaz varsaydıkları fikirleri ve değerleri ifade eden bir kümedir. Yani politik doğruculuk, herhangi bir zamanda ve herhangi bir toplumsal çevrede ortaya çıkan bir fenomendir ve içeriği (tartışmasız olduğu kabul edilen fikirler) ilk başta oldukça farklı olabilir. Ancak günümüz tekno-endüstriyel toplumunda "politik doğruculuk" ifadesi, yalnızca bazı tartışılmaz olduğu iddia edilen ve solculuğa oldukça yakın olduğu açık olan ve ondan türeyen fikirler ve değerler bağlamında kullanılmaktadır. "Politik doğruculuk" terimi (ve ondan türeyen ifadeler) bu metinde, yalnızca bu ikinci dar anlamda kullanılmaktadır.

[10] Aşırı-toplumsallaşma: Kişinin, sosyal çevresinin değerlerini *aşırı* içselleştirmesi ve bunun sonucunda bunları utanç ve pişmanlık duygusu olmadan ihlâl edememesidir. Bu durum, az ya da çok bir biçimde herkesi etkiler; fakat kendi sosyal çevresinin tesirine girmeye daha fazla meyilli olan insanları daha fazla etkiler. Günümüz tekno-endüstriyel sisteminde (sadece ona özgü olmamak ile birlikte) yaygın olarak görülen bir fenomendir ve bu sistemin solcu alt-sistemlerinde özellikle yaygın ve yoğundur. Aşırı-toplumsallaşma "politik doğruculuk" ile oldukça yakın bir ilişkiye sahiptir, çünkü politik doğruculuğun empoze edilmesini sağlayan aşırı-toplumsallaşmadır.

inisiyatifler haline getirirler ve potansiyel devrimci mücadelelerin *sönümlenmesini* sağlarlar.

Yani solculuk, aynı zamanda, tekno-endüstriyel sistem için potansiyel olarak tehlikeli olan, onun işleyişini bozan ve isyankar olan arzuları, inisiyatifleri ve davranışları etkisiz hale getiren bir *bağışıklık mekanizması* olarak çalışmakta ve bu hisleri ve davranışları (psikolojik ve ideolojik bir "jujitsu" ile) endüstriyel toplumun faydalanabileceği bir hale getirmekte ve bunları solcu çevrelere ve akımlara entegre etmektedir.

Psikolojik yabancılaşmanın sebebi ve sonucu olarak solculuk

Solculuk, genellikle tekno-endüstriyel sisteme içkin olan yaşam koşullarının sebep olduğu yabancılaşmanın, psikolojik hastalık ve zayıflık durumunun bir sonucudur. Modern teknoloji ve onun zorunlu olarak getirdiği toplumsal sistem, bireylerin kendi doğal eğilimlerini, yeteneklerini ve ihtiyaçlarını, yani özgürlüklerini tam ve otonom bir şekilde geliştirme ve tatmin etme imkanlarını ellerinden almaktadır ve böylece kendi doğalarını ifade etmelerini engellemekte ya da doğal halinden saptırmaktadır. Bireylerin kendi yaşamlarını etkileyen koşullar üzerinde kontrol sahibi olma yeteneklerini tamamı ile dumura uğratmaktadır ve onları tamamı ile sisteme bağlı olan çaresiz varlıklar haline getirerek onurlarına hakaret etmektedir. İnsanları biyolojik olarak adapte olmadıkları doğal olmayan koşullarda (gürültü, yüksek nüfus yoğunluğu, hayatın hızlı ritmi, çevrede gerçekleşen hızlı değişimler, aşırı derecede yapay ortamlar vb.) yaşamaya zorlamaktadır. İnsan doğal davranışını birçok değişik açıdan düzenlemekte ve kısıtlamaktadır. Bunların tümü birçok bireyde psikolojik problemlere yol açmaktadır (düşük kendine saygı ve aşağılık duyguları, can sıkıntısı, hayal kırıklığı, depresyon, endişe, kin, boşluk vb.) Ve bu problemler kendisini genellikle mağduriyet psikolojisi, hedonizm, hınç duygusu ve benzerleri şeklinde ifade etmektedir. Bu duygular ve tutumlar tekno-endüstriyel sistemde oldukça yaygındır ve doğal olmayan çeşitli davranışlara yol açmaktadır. Solculuk bu davranışlardan bir tanesidir. Solculuğun temel değerleri aşağılık duygusunun etkisi ile şekillenmiştir ve teorilerinin, söylemlerinin ve eylemlerinin çoğunu, kendine güven duygusundaki düşüklük, kin ve can sıkıntısı motive eder. Ve gerçekte solculuk, tekno-endüstriyel sistemin gelişmesinden yana olduğu için, yabancılaşma

konusunda bir geri besleme mekanizması işlevi görür ve böylece kendi kendisini de beslemiş olur.[11]

Solcu değerler ve fikirler; gerçeğin, aklın ve doğrunun karşısındadır

Solcu teorilerin çoğu mantıksal, ampirik ve felsefi olarak saçmadır. Solculuk; dünya, toplum, insan ve doğa hakkında gerçeklik ile bağdaşmayan nosyonlara dayanmaktadır. Temel solcu değerler ve fikirler ve aynı zamanda genelde solculuk ile ilişkilendirilen başka bazı fikirler ve değerler, en iyi halde, doğal ve doğru değerlerin saptırılmış halidirler (örneğin genişletilmiş dayanışma, birbirlerine yakın bireyler arasındaki doğal dayanışmanın kolektivist bir çarpıtılmasıdır) ve en kötü halde, hatalı bir mantık (görelilik gibi örneğin) ile kurgulanmışlardır ve solcu teoriye, hedeflere ve değerlere uyması için gerçeklerin çarpıtılmasına (örnek: insan doğası denen bir şeyin olmadığı ve insanların temel olarak ya da yalnızca kültürel, toplumsal ve tarihsel varlıklar oldukları fikri) dayanan saçmalıklardan ibarettirler.

Solculuk Doğa'ya karşıdır

Solculuk, gerçek *insan özgürlüğü*[12] de dahil olmak üzere, *vahşi Doğa'nın otonomisine yönelik bir tehdittir.* En azından bazı solcu hedefler ilk bakışta arzu edilebilir ve övgüye değer gözükmelerine rağmen (pek çok kişinin onları desteklemesinin ve benimsemesinin sebebi budur), solcu hedeflerin gerçekleştirilmesi hem gerçek insan özgürlüğü için hem de vahşi Doğa'nın otonomisi için gerçek bir felaket olacaktır. Bu yalnızca, yukarıda gördüğümüz gibi, solculuğun tekno-endüstriyel sistemin gelişmesini desteklemesinden kaynaklanmamaktadır; fakat aynı zamanda solculuk eşitlik, genişletilmiş dayanışma ve kurbanların korunmasına diğer her şeyden daha fazla değer verdiği için, yapay-olmayan dünyayı

[11] Bu, solculuğun psikolojisinin yalnızca genel bir özetidir. Bu konuda daha birçok şey söylenebilir. Örneğin, solculuğun psikolojik özelliklerinin, her zaman için modern hayatın sebep olduğu yabancılaşma tarafından ortaya çıkarılmadığı söylenebilir. Birçok solcu, basit olarak, psikolojik anlamda zayıf bir doğaya sahip olabilir.

[12] Gerçek özgürlük kişinin kendi eğilimlerini, ihtiyaçlarını ve yeteneklerini, yani kendi doğasını ifade edebilme otonomisidir. Doğal sınırların kaldırılması veya aşılması (hümanist özgürlük konsepti) ya da "yasal özgürlükler" veya haklar ile bir alâkası yoktur.

görmezden gelmektedir ya da hatta ondan nefret etmektedir. Çünkü, elbette, yapay-olmayan dünya temel solcu değerler ile uyumsuzdur (insan doğası da dahil olmak üzere vahşi Doğa, bazı çok dar sınırlar haricinde eşitlikçi, yardımsever veya şefkatli değildir). Solcu ütopyaları gerçekleştirmeye çalışmak için, özelde insan doğasının ve genelde vahşi Doğa'nın tamamen boyunduruk altına alınması zorunludur.

Sonuç:

Bu nokta, özellikle, tekno-endüstriyel sistemi gerçekten sona erdirmek isteyen, fakat solculuğa karşı samimi ve meşru bir reddetme hissi duyduklarından, günümüzde tekno-endüstriyel toplumu eleştiriyormuş gibi gözüken akımların çoğu hakkında haklı bir şüpheye sahip olan kişilere yöneliktir.

Solculuğa karşı nasıl bir tavır almaları gerekmektedir?

— *Onu eleştirin.* Onun gerçekte ne olduğunu ortaya çıkarın: Bir yalan, bir tuzak, sistemin kendini daha kolay ve daha verimli bir şekilde devam ettirmesi ve büyütebilmesi için bir mekanizma, gerçek isyanın zavallı bir ikamesi ve modern hayata içkin doğal olmayan koşulların çılgın bir sonucu.

Fakat, solculuğun eleştirilmesi kendi başına bir hedef haline gelmemelidir. Bu yalnızca bir araç, çok daha önemli bir amacı -tekno-endüstriyel sistemi sona erdirmek ve onun insan doğası da dahil olmak üzere vahşi Doğa'yı kaçınılmaz olarak boyunduruk altına almasına bir son vermek- elde etmek için günümüzde elzem hale gelmiş pratik bir gerekliliktir.

— Tuzağa düşmeyin. Sol ile, onun etkiledikleri ile, çevresi ile, değerleri ile, teorileri ve söylemleri ile *aranıza kesin bir çizgi çekmeye çalışın.* Aynı şekilde, kendi değerleriniz, teorileriniz, söylemlerinizin solculuk tarafından absorbe edilip, çarpıtılıp, etkisiz hale getirilmemesi için solculuğu onlardan uzak tutun.[13]

[13] Bu bağlamda, solculuğu reddediyor gibi gözüken herkesin solcu olmadığına inanırsak saflığa ve sığlığa saplanmış oluruz. "Solculuk" ifadesini aşağılayıcı bir şekilde kullanmak yeterli değildir. Solculuğun bu metinde verilen tanımının bir örneğini teşkil eden bir çok solcu (örneğin pek çok anarko-sosyalist, otonomist, anti-kapitalist, ensüreksiyonist, situas-

— *Solcu olmayan değerlere ve fikirlere sahip olduğunuz için utanmayın.* Aşırı-toplumsallaşmış tepkilerin, politik doğrucu solcu dogmaların ve tabuların onları etkilemesine izin vermeyin. Bu, solcuların onlardan uzak durmasını ve fikir ve değerlerinizin onların zararlı etkisinden kaçınmasını sağlayacaktır.

yonist, anarko-primitivist, Marksist vb.) genellikle "solculuk" adını verdikleri bir şeyi eleştirmektedirler ve kendilerini aslında gerçekte oldukları şey *(solcu)* olarak görmediklerini ima etmektedirler. Solcuları tespit etmek için, "solculuğu" yalnızca söylemlerinde görünüş itibarı ile reddedip reddetmediklerine değil, fakat onların temel değerlerine, fikirlerine, hedeflerine, ideolojik referanslarına ve çıkış noktalarına bakmak gerekir.

Anarşist Kütüphane

Último Reducto
Solculuk: Sözde Eleştiri ve Sözde Devrimin Tekno-Endüstriyel Sistemdeki Fonksiyonu
19.11.2017

05.05.2022 tarihinde şuradan alındı: vahsikaracam.blogspot.com
Çeviri: Karaçam
İngilizce Aslı: Leftism: The function of pseudo-critique and pseudo-revolution in techno-industrial society

tr.anarchistlibraries.net